

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/57/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618010248
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5618010248.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Juraja Lukáča a prísediacich Ing. Jozefa Hlaváča a Anny Droppovej na hlavnom pojednávaní dňa 16. 12. 2019 v Liptovskom Mikuláši, takto

rozhodol:

Obžalovaná

O. S. M. Y. D. Z. Q. I. F. D. , nar. X. X. XXXX v Ž., trvale bytom Š. XXX/XX, N.,

u z n á v a s a z a v i n n ú ,

že

v presne nezistený deň v mesiaci júl 2016 prišla do O. XXX za svojou svokrou - poškodenou E. S., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom O. XXX, s prosbou o požičanie peňazí vo výške 2.000,- eur, klamlivo jej prezentujúc, že tieto peniaze potrebuje na poplatky súvisiace s vybavovaním pozostalosti, požiadala poškodenú, aby tieto peniaze získala vo svojom mene v rámci úveru, ktorý tiež zabezpečí záložným právom k svojim nehnuteľnostiam - rodinný dom č. XXX a pozemky zapísané na listoch vlastníctva č. XXXX a č. XXX, k.ú. O., obec Dúbrava, okres Liptovský Mikuláš, s prísľubom daným poškodenej, že úver riadne vyplatí, s čím poškodená súhlasila, následne dňa 8. 8. 2016 prišla obžalovaná za poškodenou do Dúbravy aj so zástupcami veriteľa - spoločnosti ALTERING, s.r.o., Malacky, s ktorými išla k notárovi do Liptovského Mikuláša, kde poškodená požiadala obžalovanú, ktorej dôverovala, aby skontrolovala predložené písomnosti, ktoré mala podpísať, obžalovaná ju ubezpečila, že písomnosti sú v poriadku a následne poškodená podpísala s uvedenou spoločnosťou Zmluvu o úvere č. 15/16, bez toho, aby si ju predtým prečítala, na jej základe bol veriteľom poskytnutý úver v skutočnosti vo výške až 3.500,- eur, úverové prostriedky boli poukázané na číslo účtu IBAN: N., ktorý je účtom K. S. - syna obžalovanej a súčasne tým istým spôsobom v ten istý deň podpísala Zmluvu o záložnom práve č. 15/16 na vyššie špecifikované nehnuteľnosti, následne v dňoch 5. 9. 2016 a 19. 9. 2016 pod zámienkou zníženia úroku z vyššie uvedeného úveru obžalovaná požiadala poškodenú, aby podpísala ďalšie písomnosti, pričom jej zamlčala, že v skutočnosti sa jedná o dodatky k vyššie uvedenej zmluve o úvere so spoločnosťou ALTERING, s.r.o., Malacky, na základe ktorých bol predmetný úver navýšený o ďalšie sumy 4.500,- eur a 6.000,- eur, ktoré boli poukázané opäť na účet K. S. IBAN: SH., následne dňa 4. 10. 2016, s cieľom získať neoprávnený majetkový prospech opäť pod zámienkou zníženia úroku z vyššie uvedeného úveru, obžalovaná požiadala poškodenú, aby u notárky v Liptovskom Mikuláši - JUDr. Viery Hamorskej podpísala ďalšie písomnosti k úverovej zmluve z 8.8.2016, pričom jej zamlčala, že v skutočnosti ide o uzavretie Úverovej zmluvy č. 110/16 so spoločnosťou Dobson Limit, s.r.o., Praha (Česká republika) ako veriteľom a dlžníkom E. S., ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 25.000,- € so splatnosťou jeden mesiac, pričom časť tohto úveru vo výške 14.000,- eur bola poukázaná na účet č. IBAN: N. spoločnosti ALTERING, s.r.o., Malacky, z dôvodu vyplatenia skoršieho úveru (číslo zmluvy č. 15/16 a jej dodatkov) a časť úveru vo výške 11.000,- eur bola poukázaná na účet IBAN: N., ktorého majiteľom je poškodená a disponentom obžalovaná, ktorý účet na žiadosť obžalovanej zriadila poškodená 4.10.2016, pričom obžalovaná jej prezentovala, že na tento účet prídu peniaze z pozostalosti, poškodená dôverujúc obžalovanej, bez prečítania si podpisovaných listín označenú zmluvu o úvere a zároveň aj zmluvu

o záložnom práve na svoje nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX a XXX, k.ú. O., podpísala, sumu 11.000,- eur, ktorá bola na účet pripísaná, obžalovaná z účtu vybrala v hotovosti toho istého dňa a použila pre svoju potrebu, spravila tak, hoci bola uzrozumená, že nedisponuje finančnými prostriedkami, z ktorých by uvedený úver v dohodnutej lehote splatila, čím spôsobila poškodenie E. S. škodu vo výške najmenej 25.000,- eur, pričom v rámci dobrovoľnej dražby konanej 20. 9. 2017 (notárska zápisnica JUDr. Zuzany Holčíkovej, sp. zn. N 32/2017), realizáciou záložného práva bolo vlastnícke právo poškodenej k založeným nehnuteľnostiam prevedené na tretiu osobu,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla iného do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu a čin spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l a

pokračovací zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, 2, 3 písm. d/ Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. e/ a § 127 ods. 3 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 2, 5 (§ 37 písm. m/) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanú zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku per analogiam súd o d k a z u j e dedičov poškodenej E. S., nar. nar. XX.X.XXXX v L., naposledy bytom O. XXX, zomr. 25. 9. 2019 s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal obžalobu na obžalovanú O. S., stíhanú pôvodne za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona. Strany trestného konania boli súdom vo výzve zo dňa 26. 4. 2019 upozornené, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, môže byť v ďalšom konaní právne kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2, 3 písm. d/ Tr. zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. e/ a § 127 ods. 3 Tr. zákona.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je nevinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, nevyužila právo na odopretie výpovede a vypovedala ku skutku, ktorý sa jej kladie za vinu. Vo svojej výpovedi uviedla, že poškodenú neuviedla do omylu. Povedala jej, že je na úrade práce, musí si nájsť robotu, nakoľko jej prišli nedoplatky. Poškodená jej povedala, že jej pomôže, sama sa jej ponúkla, že jej zoberie nejaký úver alebo niečo. Ona vedela, že to nemá z čoho platiť. Poškodená jej povedala, že to bude splácať. Celé je to len pomsta zo strany syna poškodenej F., poškodená robila len to, čo jej povedal syn. F. povedal obžalovanej aj pred súdom v rozvodovom konaní, že je kurva a pôjde sedieť. Poškodenú poznala pred skutkom, obžalovaná žila s jej synom. Prvýkrát, keď jej zobrala úver, nebola s ním zosobášená, až pri druhom alebo treťom úvere. Poškodenú spoznala asi vo februári 2016. Mali veľmi dobré vzťahy. Keď jej F. robil zle, volala jej. Keď bol vo väzbe, chodila jej pomáhať. V čase, keď spoznala F., brala sociálku a privyrábala si. Jej mesačné príjmy boli asi cca 300 - 400,- eur, aj po júli 2016. Mala záväzky, nedoplatok za plyn aj elektrinu, nevedela uviesť, v akej výške. Mala aj iné dlhy, napr. na splátky

zobrala TV. Povedala poškodenej, že má exekútorov. V banke jej peniaze nedali, povedala jej, nech nájde nejakú spoločnosť, len zo založenia domu. Obžalovaná jej povedala, že je tam riziko. Obžalovaná s peniazmi chcela naložiť tak, že by si vyplatila nedoplatky. Tá suma, ktorú zobrala poškodenej, bola viac ako obžalovaná potrebovala. Obžalovaná neminula sama peniaze, poškodenej posielala 2x alebo 3x po 500,- eur. Nevie názov spoločnosti, ktorá poskytovala úver, nepoznala ju, ani zástupcu, na internete ju našla. Páni prišli a vysvetlili jej podmienky, s čím súhlasila. Poškodenej povedala, že nemá účet, na ktorý mali poslať peniaze. Pýtali sa obžalovanej, ktorá dala číslo účtu syna. Obžalovaná vybrala peniaze z účtu. Z tých peňazí si nechali splátky na 2 alebo 3 mesiace. Časť peňazí obžalovaná dala poškodenej. F. si zmyslel, že chce auto. Obžalovaná volala Š., či sa dá úver navýšiť, nevedela uviesť, aká to bola suma. Poškodenej povedala, že jej synovi už nedá nič a že sa ho bojí. Takisto to bolo aj ten tretíkrát. F. si niečo zmyslel a poškodenej povedala, nech sa to navýši. Vie, že zo všetkých súm si spoločnosť nechala nejakú splátku, jedna firma sa vyplatila, dala sa tá druhá. Obžalovaná nevedela, aký má poškodenej finančný zdroj. Keď jej vysvetlili, koľko mesačne bude platiť, poškodenej povedala, že bude to platiť. Nebola medzi nimi žiadna dohoda, že keď to ona nebude zvládať platiť, že by jej obžalovaná. Videla, že poškodenej si čítala podmienky úverových zmlúv a dodatkov. Nežiadala, aby jej to čítala obžalovaná, ona si ich sama čítala. Počula, že ju zástupcovia veriteľa oboznamovali s výškou poskytovaných úverov. Nepamätala si na podmienky poslednej úverovej zmluvy ani aká bola doba splatnosti úveru.

Svedok L. H. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že sprostredkovateľ p. Š. mu zavolať, že má klientku, ktorá potrebuje úver. Svedok to riešil, pretože mal podpísanú zmluvu, dal to firme, ktorá schválila úver, nepamätal si jej obchodné meno. Najprv bola jedna firma, a potom to riešila druhá firma, názvy si nepamätal. Keď bol úver schválený, dal vedieť Š., ktorý komunikoval s klientom O., Šimončíč prišiel po svedka. Išli po pani O. (svedok ukázal na obžalovanú), išli na nehnuteľnosť. Bolo povinnosťou doniesť zmluvy, vysvetliť, nafotiť, založiť na kataster, zavolať do firmy, prípadne vyplatiť úver klientovi na účet. To svedok splnil. Tak to bolo aj v tomto prípade. Určite vysvetlil následky nesplácania. K poskytnutiu úveru došlo pri prvom stretnutí. Všetko bolo vysvetlené, podpísané, keď boli vyplatené peniaze. Došlo k podpisu zmlúv, aj vyplateniu čiastky, buď na účet alebo k rukám. Bola tam určite vlastníčka nehnuteľnosti. Svedok ju oboznamoval. Pani E. nemala nikdy otázky, vždy sa pozrela na pani O., tá jej kývla a podpísala sa. Presne takisto prebiehali aj ďalšie stretnutia. Keď sa nepodpisovala úverová zmluva, podpisoval sa dodatok. Posledný úver to bola väčšia suma, možno aj 20.000,- eur. Prvý úver bol do 5000,- eur. Svedok sa pýtal, načo im je toľko peňazí. O. povedala, že urobila p. E. kúrenie, aby nemali zimu. Vlastníčka domu si bola vedomá výšky poskytovanej sumy. Svedok bol vždy s pánom Š.. On bol sprostredkovateľ. Svedok bol prítomný aj pri podpísaní zmlúv pri notárovi, pri každom jednom stretnutí. Reálny záujem na získaní peňazí mala pani O.. Tá pani E. by podpísala aj prázdny papier. Ona tak verila, že sa to bude splácať. Svedok sa jej nepýtal ako to bude splácať. Pani O. hovorila, že má dostať peňazí z Prahy a tak sa to vráti. Poškodenej sa nestážovala z čoho to bude splácať. Bola pokorná, tichá. Nehnuteľnosť vydražila nejaká osoba. P. E. prišla o dom.

Svedok F. S. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že O. to mala všetko premyslené od začiatku do konca. Mama jej verila. Ona išla na políciu, podala na neho trestné oznámenie za nebezpečné vyhrážanie. Mamu zmanipulovala. Mama jej podpísala úver, založila sa nehnuteľnosťou. Keď sa svedok vrátil, mama sa mu to bála povedať. Nevedel o ničom. Až po roku sa dozvedel, že dom je v dražbe. Obžalovaná sa k jeho matke správala pred ním slušne, nenadávala jej. Oni si volávali. Obžalovaná poštvala potom jeho mamu proti nemu. Ona nahovorila jeho mame, že cigáni prídu a zabijú ju. Mama mu potom hovorila ako to bolo, že boli u notára nejaký p. Š. a ešte niekto. Mama O. hovorila, že nech to riadne prečíta, že nemá okuliare. Mama bola v tom, že sa berie len 2.000,- eur. Tam bolo zobratých až 20 - 25.000,- eur. V čase, keď sa dali dokopy, vedel, že obžalovaná mala nejaké exekúcie, nehovorila mame o svojich dlhoch. Mama by toto neurobila, keby to vedela. Obžalovaná sľubovala mame, že spraví obývačku, čo vie od mamy. Jeho mama by nikdy nikomu zle neurobila, bola dôverčivá, nevedela, čo je to zle. Verila v dobro. V čase uzatvárania zmlúv bola mama na dôchodku, mala príjem asi 500,- eur. Nemala iný príjem. Splácala K. G.. Dedičské konanie po matke nie je ukončené, čaká sa, ako toto konanie dopadne, či bude obžalovaná povinná zaplatiť tie dlhy.

Poškodenej E. S. v priebehu súdneho konania zomrela. Z uvedeného dôvodu bola postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. poriadku zápisnica o výpovedi svedkyne - poškodenej E. S. z prípravného konania zo dňa 25. 8. 2017 a 23. 2. 2018, jej výsluch bol vykonaný zákonom zodpovedajúcim spôsobom, v tom čase ustanovený obhajca obžalovanej sa zúčastnil výsluchu poškodenej. Poškodenej vo výpovedi dňa

25. 8. 2017 uviedla, že niekedy v lete 2016 jej telefonovala obvinená s tým, že si potrebuje požičať na pozostalosť 400,- eur, aby si poškodená vzala úver 400,- eur, za ktorý mala ručiť domom. Potom jej povedala, že úver musí byť 2.000,- eur, lebo 400,- eur nedajú. Poškodená nakoniec súhlasila s tým, že vezme úver na seba a založí dom. Obžalovaná jej povedala, že úver splatí do mesiaca a všetko bude mať s domom v poriadku. Svedkyňa mala v tom čase úvery 3.000,- eur a 450,- eur, k čomu jej obžalovaná povedala, že jej to vyplatí, aby neplatila veľké úroky. Pri rozhovore s obžalovanou nebol nikto prítomný. Po tejto dohode asi na druhý deň prišla obžalovaná ku nej s dvoma pánmi na aute a povedala jej, že idú podpísať zmluvy k notárovi, tak išla s nimi do Liptovského Mikuláša, cestou sa nebavili nič zvláštne o úvere. Po príchode do Liptovského Mikuláša nemala okuliare a tak požiadala obžalovanú, aby pozrela zmluvy a nepodpísala nič zle. Obžalovaná zmluvy pozrela, povedala, že sú dobré a môže ich podpísať, čo aj spravila. Úver brala zo spoločnosti ALTERING a mal byť vo výške 400,- eur. Zdalo sa jej čudné, že na tak nízky úver zakladá dom, aj sa na to predtým opýtala obžalovanej, na čo jej ona povedala, že je to potrebné a stále ju ubezpečovala, že úver do mesiaca vyplatí. Podľa dohody úver mala splácať len obžalovaná. Potom ju odviezli domov, obžalovaná jej vtedy dala zmluvu, asi ju čítala, nepamätá si to, už ani nevie, ako jej naletela. Po nejakom čase jej obžalovaná telefonovala, že idú podpísať na poníženie úrokov, či by nechcela mať nižšie úroky, na čo odpovedala, že áno. Obžalovaná prišla znovu s tými dvoma pánmi a išli do Liptovského Mikuláša k notárovi. Zdalo sa jej, že má byť na zmluve veľa podpisov, znovu požiadala obžalovanú, aby zmluvu skontrolovala, táto jej povedala, že je v poriadku, aby ju podpísala. Bola presvedčená, že zmluva je len na poníženie úrokov ako jej povedala obžalovaná. S obžalovanou bola v Y. založiť účet, na ktorý jej dôjdu peniaze z pozostalosti, aby o nich syn poškodenej F. nevedel. Vlastníkom účtu bola poškodená a disponentom obžalovaná, založila ho len na žiadosť obžalovanej, poškodená ho nepoužívala. Po podpise ju zaviezli domov a obžalovaná išla s pánmi do Strečna. Poškodenej neostala žiadna kópia z podpísaných dokumentov, všetko vzala obžalovaná. Nevie kedy to bolo, ale prišlo jej zo spoločnosti ALTERING, že úver je splatený a všetko je v poriadku. Po nejakom čase je prišlo z katastra, že dom je znova založený. Obžalovaná ju ubezpečovala, aby sa nebála, že všetko bude v poriadku, nemá preberať poštu, lebo niečo nie je dobre a musia to opraviť. Poškodená jej verila a poštu nepreberala. Asi v marci 2017 našla na bráničke, že idú ohodnocovať jej dom. Jej brat na internete zistil, že jej dom je v dražbe. Volala obžalovanej, ktorá ju ubezpečovala, že jej dom nevezmú, aby sa nebála, že všetko bude v poriadku. Až z papierov neskôr sa dozvedela, že ide o firmu Dobson. Vtedy prvýkrát jej obžalovaná dala 120,- eur, ale tie jej dala na úver. Nemala nič ani z jedného úveru, má z toho len problémy, je psychicky zničená. Po nahliadnutí do zmluvy o úvere zo dňa 8. 8. 2016 so spoločnosťou ALTERING, dodatku č. 1 zo dňa 5. 9. 2016, dodatku č. 2 zo dňa 19. 9. 2016, zmluvy o záložnom práve zo dňa 8. 8. 2016, úverovej zmluvy zo dňa 4. 10. 2016 so spoločnosťou Dobson Limit a zmluvy o záložnom práve z toho istého dňa uviedla, že na všetkých dokumentoch jej je podpis, nevedela o tom, že si mala vziať úver 25.000,- eur, bola v tom, že podpisuje len znižovanie úrokov. Jednotlivé dokumenty asi čítať mohla, ale dôverovala obžalovanej, že je všetko v poriadku. Vo výpovedi dňa 23. 2. 2018 uviedla, že dom v O. č. XXX bol asi v októbri 2017 predaný v dražbe za 40.000,- eur, pričom z tejto sumy jej nebolo nič vyplatené, mala ešte doplácať. Pred podpisom zmlúv obžalovaná, keď ku nej chodievala, jej povedala, že má dosť peňazí, nikdy jej nepovedala, že je niekomu dlžná, nespomínala, že má exekútorov, dlžoby za plyn, elektrinu. Obžalovaná jej povedala, že ona zoženie spoločnosť, ktorá poskytuje úvery, príde s nimi za poškodenou, ktorá zoberie úver na svoje meno a úver do mesiaca obžalovaná vyplatí. Pri podpise prvej zmluvy s ALTERINGOM vedela, že je dlžníkom, ale úver mala splatiť obžalovaná. Vedela aj o tom, že založila dom. Neoverovala si, či je obžalovaná schopná úver splatiť, dôverovala jej, že úver splatí ako sľúbila. Ostatné zmluvy podpisovala, lebo si myslela, že podpisuje zníženie úrokov. Nepamätala si, či sa niečo rozprávala s pánmi z úverovej spoločnosti, hádam jej povedali, že ide brať úver, ale neviem o tom, že jej povedali v akej výške, žiadne sumy nespomínali, nie je sprostá, že by si to nepamätala. Stále bola v tom, že podpisuje úver na 2.000,- eur a ostatné podpisy mali byť na zníženie úrokov. Prevzala od spoločnosti Dobson Limit prvý list, v ktorom sa dozvedela, že má 25.000,- eur úver, nevedela uviesť, kedy to bolo, ale hneď volala obžalovanej, ktorá jej povedala, že je to omyl a dá sa to do poriadku. Telefonovala aj s pánom Š., ktorý rovnako reagoval a zároveň jej povedal, že nemá preberať poštu. Poškodená si spomenula, že už pred prvým úverom mala obžalovaná zablokované účty a spomínala niečo so sociálkou. Poškodená finančne pomáhala obžalovanej, o čom predložila vyšetrovateľovi poštové poukazy. Aj s úverom, ktorý vzala, chcela pomôcť obžalovanej a je pravdou, že aj predtým aj potom jej zasielala peniaze.

Postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. poriadku bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedka V. Š. z prípravného konania. Uvedený svedok bol opakovane predvolaný na hlavné pojednávanie (z adresy na doručovanie písomnosti), svoju neúčast' neospravedlnil, neúspešný bol aj pokus o jeho predvedenie.

Výsluch svedka v prípravnom konaní bol realizovaný zákonným spôsobom, obhajca obžalovanej sa zúčastnil tohto procesného úkonu. Svedok vo výpovedi uviedol, že spoločnosti ALTERING s. r. o. a Dobson Limit s. r. o. sa zaoberali požičiavaním finančných prostriedkov, úverov. Pracoval pre uvedené spoločnosti v období rokov asi 2015 - 2017, robil pre nich len sprostredkovateľa, to znamená, keď vedel o človeku, ktorý chce pôžičku, tak ho odporučil týmto spoločnostiam, viac nič nevykonával. Pozná Ľ. H. zo Závália, spolupracoval s ním pri uzatváraní zmlúv s klientmi vyššie uvedených spoločností. Svojím klientom, ktorí chceli úver, dohodil p. H. a on následne s nimi uzatváral zmluvy v mene vyššie uvedených spoločností. Obžalovanú pozná, ona prvá ho telefonicky kontaktovala v období, keď bol sprostredkovateľom pre uvedené spoločnosti, číslo na neho našla asi na internete, kde mal reklamu na poskytovanie úverov. Povedala mu, že by potrebovala úver, nepamätala si v akej výške, ale nechce ho pre seba, ale pre p. S., čo bola asi jej svokra. Svedok jej povedal, že na úver sa ručí nehnuteľnosťou a komunikovať bude len s jej vlastníkom. Na to mu dala k telefónu p. S., bola to taká staršia pani. Povedal jej podmienky poskytnutia úveru, s čím súhlasila, následne mu poslala e-mailom potrebné požadované doklady, ktoré dal p. H. a potom spoločnosť ALTERING schválila p. S. požadovaný úver. Svedok s ňou žiadnu zmluvu neuzatváral. Po schválení úveru išiel s p. H. na dom v Dúbrave, kde H. urobil ohliadku a fotky nehnuteľnosti, vysvetlil záujemcovi podmienky poskytnutia úveru, čo stane, ak úver nebude splácať, že môže o nehnuteľnosť prísť, v tomto prípade to vysvetľoval p. S. staršej. Menovaná povedala, že podmienkam rozumie a bude schopná to splácať. Vtedy tam bol prítomná aj O., kedy ju svedok videl prvýkrát. P. S. s podmienkami súhlasila a požiadala o úver, boli jej tam predložené zmluvy k nahliadnutiu, p. H. jej to riadok po riadku vysvetľoval, aby zmluvu riadne pochopila. Následne išli do Liptovského Mikuláša k notárovi, dnu bol p. H., svedok sa tam len chvíľu motal. O. bol vonku, u notára nebola. K. H. s p. S. podpísali zmluvy a overili podpisy. Svedok si nespomenul, čo bil pri podpisoch zmlúv. Úver bol nakoniec p. S. poskytnutý prevodom na účet uvedený klientom, nevedel konkrétne podmienky jeho splácania. Nevedel sa vyjadriť k tomu, ako si spoločnosti pred poskytnutím úveru overujú schopnosť klienta ho splácať. Aj dôchodcom sa poskytujú úvery, kde sa berie do úvahy výška dôchodku. Svedkovi boli predložené k nahliadnutiu zmluvy, dodatky a iné písomnosti, ku ktorým uviedol, že ich pozná, podpísala ich E. S. ako vlastníka založenej nehnuteľnosti. Úver mala splácať ona. O. S. ho nikdy nežiadala o poskytnutie úveru pre ňu. V deň podpisu zmluvy spoločnosť zaslala peniaze na účet uvedený v zmluve, nevedel uviesť, komu účet patrí. Do Y. išli O. s E., svedok aj p. H., svedok nevedel uviesť, ktorá z nich dvoch vyberala peniaze z účtu, potom prišli k nim, peniaze pri sebe mala p. E., ktorá im zaplatila poplatky spojené s úverom. Svedok bol po poskytnutí úveru v kontakte s O. alebo E. S., pretože sa úver navyšoval, robili sa dodatky, nespomenul si, kto žiadal o navýšenie úveru, ale konať mohla len p. E., ktorá aj zmluvu uzatvorila. Úver jej bol navýšený. Toto potom prevzala spoločnosť Dobson Limit, ktorá vyplatila úver spoločnosti ALTERING, navýšili úver E. S. a tak sa stali veriteľom. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či sa úver riadne splácal. Súkromne poskytol O. S. finančné prostriedky viackrát v sumách 100,- až 200,- eur, nevedel uviesť, koľko jej spolu požičal, časť z toho mu vrátila. Za E. S. bol v Liptovskom Mikuláši dva až trikrát, v každom jednom prípade mala možnosť oboznámiť sa s obsahom podpisovaných zmlúv, vedela, v akej výške si berie úvery. Svedok nemá vedomosť o tom, že by sa O. S. zaviazala splácať za E. S. splátky z uvedenej pôžičky, nebol svedkom komunikácie medzi O. a E., z ktorej by vyplynula uvedená skutočnosť.

Dňa 20. 3. 2018 bola vykonaná konfrontácia medzi obžalovanou a poškodenou. Obidve strany zotrvali na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

Dňa 27. 4. 2018 bola vykonaná konfrontácia medzi svedkom Ľ. H. a poškodenou, ktorí zotrvali na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Svedok tiež uviedol, že pri jednej návšteve O. S. rozprávala E. S., že prerobia časť domu, spravia kúrenie a podobne. O. S. spomínala, že peniaze potrebuje na poplatky ohľadom dedičstva po jej bývalom manželovi, úver sa vyplatí z dedičstva. Z reči O. S. pochopil, že úver splatí ona. E. S. zmluvy, resp. dodatky k nim za prítomnosti svedka nečítala.

Zo správy Y. zo dňa 17. 2. 2018 vyplýva, že majiteľom bežného osobného účtu IBAN: N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX je K. S., nar. XX. X. XXXX, dispozičné oprávnenie k účtu má obžalovaná ako majiteľ - zákonný zástupca aj prostredníctvom elektronických služieb Dialog a Internet banking, k účtu bolo vydaných celkovo 6 debetných platobných kariet všetky na meno O. S.. Majiteľom bežného osobného účtu IBAN: N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX je E. S., nar. XX. X. XXXX, účet bol otvorený dňa 4. 10. 2016 v pobočke banky v Liptovskom Mikuláši, dispozičné oprávnenia k účtu má E. S. ako majiteľ samostatne a obžalovaná ako disponent samostatne. K účtu bola vydaná debetná platobná karta na

meno E. S.. Z výpisu z účtu vyplýva poukázanie peňažných prostriedkov z úverových zmlúv na uvedené účty, ako aj následné transakcie z účtu.

Dňa 8. 8. 2016 bola uzatvorená zmluva o úvere č. 15/16 medzi spoločnosťou ALTERING s. r. o. so sídlom v Malackách, IČO: 47 556 366 ako veriteľom a E. S., nar. XX. X. XXXX ako dlžníkom, ktorou sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 3.500,- eur a dlžník sa zaviazal poskytnutý úver vrátane príslušenstva splatiť v lehote splatnosti jedného mesiaca. Úver bol uhradený bezhotovostne na účet prijímateľa č. N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Pracovníčka poverená notárkou JUDr. Vierou Hamorskou osvedčila pravosť podpisu E. S., ktorá uvedenú listinu pred ňou podpísala.

Dňa 8. 8. 2016 bola uzatvorená zmluva o záložnom práve č. 15/16 medzi spoločnosťou ALTERING s. r. o. so sídlom v Malackách, IČO: 47 556 366 ako záložným veriteľom a E. S., nar. XX. X. XXXX ako záložcom, ktorou sa zmluvné strany dohodli na zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam záložcom v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 15/16, ktorou bol E. S. poskytnutý úver vo výške 3.500,- eur. Záložné právo bolo zriadené k nehnuteľnostiam a to k rodinnému domu súp. č. XXX a pozemkom s parc. č. 715/2 a 715/3 zapísaných na listoch vlastníctva č. XXXX a č. XXX, k.ú. O., obec Dúbrava, okres Liptovský Mikuláš. Pracovníčka poverená notárkou JUDr. Vierou Hamorskou osvedčila pravosť podpisu E. S., ktorá uvedenú listinu pred ňou podpísala.

Rozhodnutím Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor č. V 3547/2016 zo dňa 31. 8. 2016 bol povolený vklad záložného práva k vyššie označeným nehnuteľnostiam v prospech spoločnosti ALTERING s. r. o. na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. 15/16.

Dňa 5. 9. 2016 bol uzatvorený dodatok č. 1 k zmluve o úvere č. 15/16 medzi spoločnosťou ALTERING s. r. o. so sídlom v Malackách, IČO: 47 556 366 ako veriteľom a E. S., nar. XX. X. XXXX ako dlžníkom, ktorou veriteľ navýšil istinu úveru v sume 3.500,- eur o sumu 4.500,- eur. Suma navýšenia úveru bola uhradená bezhotovostne na účet prijímateľa č. N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Pracovníčka poverená notárkou JUDr. Vierou Hamorskou osvedčila pravosť podpisu E. S., ktorá uvedenú listinu pred ňou podpísala.

Dňa 19. 9. 2016 bol uzatvorený dodatok č. 2 k zmluve o úvere č. 15/16 medzi spoločnosťou ALTERING s. r. o. so sídlom v Malackách, IČO: 47 556 366 ako veriteľom a E. S., nar. XX. X. XXXX ako dlžníkom, ktorou veriteľ navýšil istinu úveru v sume 8.000,- eur o sumu 6.000,- eur. Suma navýšenia úveru bola uhradená bezhotovostne na účet prijímateľa č. N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Pracovníčka Obce Dúbrava osvedčila pravosť podpisu E. S., ktorá uvedenú listinu pred ňou podpísala.

Dňa 4. 10. 2016 bola uzatvorená úverová zmluva č. 110/16 medzi spoločnosťou Dobson Limit s. r. o. so sídlom v Prahe, Česká republika, IČO: 044 12 893 ako veriteľom a E. S., nar. XX. X. XXXX ako dlžníkom, ktorou sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 25.000,- eur a dlžník sa zaviazal poskytnutý úver vrátane príslušenstva splatiť v lehote splatnosti jedného mesiaca. Úver bol uhradený bezhotovostne na účet prijímateľa č. N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 11.000,- eur, ktorého vlastníkom je E. S. a na účet prijímateľa č. N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 14.000,- eur, ktorého vlastníkom je ALTERING s. r. o.. Pracovníčka poverená notárkou JUDr. Vierou Hamorskou osvedčila pravosť podpisu E. S., ktorá uvedenú listinu pred ňou podpísala.

Dňa 4. 10. 2016 bola uzatvorená zmluva o záložnom práve č. 110/16 medzi spoločnosťou Dobson Limit s. r. o. so sídlom v Prahe, Česká republika, IČO: 044 12 893 ako záložným veriteľom a E. S., nar. XX. X. XXXX ako záložcom, ktorou sa zmluvné strany dohodli na zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam záložcom v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 110/16, ktorou bol E. S. poskytnutý úver vo výške 25.000,- eur. Záložné právo bolo zriadené k nehnuteľnostiam a to k rodinnému domu súp. č. XXX a pozemkom s parc. č. 715/2 a 715/3 zapísaných na listoch vlastníctva č. XXXX a č. XXX, k.ú. O., obec Dúbrava, okres Liptovský Mikuláš. Pracovníčka poverená notárkou JUDr. Vierou Hamorskou osvedčila pravosť podpisu E. S., ktorá uvedenú listinu pred ňou podpísala.

Rozhodnutím Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor č. V 4308/2016 zo dňa 26. 10. 2016 bol povolený vklad záložného práva k vyššie označeným nehnuteľnostiam v prospech spoločnosti Dobson Limit s. r. o. na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. 110/16.

Listom zo dňa 28. 9. 2016 adresovaným poškodenej spoločnosť ALTERING s. r. o. vyčíslila pohľadávku na základe zmluvy o úvere č. 15/16 zo dňa 8. 8. 2016 vo výške 14.000,- eur.

Listom zo dňa 11. 10. 2016 spoločnosť ALTERING s. r. o. oznámila poškodenej zaslanie oznámenia o zániku zabezpečovanej pohľadávky Okresnému úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, na základe ktorého bude vykonaný výmaz záložného práva v prospech označenej spoločnosti. K písomnosti pripojila kvitanciu - potvrdenie o zániku záložného práva vystavené dňa 5. 10. 2016.

Výzvou zo dňa 8. 12. 2016 vyzvala spoločnosť Dobson Limit s. r. o. poškodenú na zaplatenie celkovej pohľadávky v sume 26.370,- eur vzniknutej na základe úverovej zmluvy č. 110/16 zo dňa 4. 10. 2016, uvedená spoločnosť opakovane vyzývala poškodenú na zaplatenie dlžnej sumy, ktorá sa zvyšovala.

Platobným rozkazom Okresného súdu Žilina zo dňa 8. 12. 2016, právoplatným dňa 30. 12. 2016 bola obžalovanej uložená povinnosť zaplatiť SPP - distribúcia sumu 3.226,27 eur s príslušenstvom. Poverením zo dňa 12. 4. 2017 bol súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie na vymoženie uvedenej povinnosti.

Vyhľadávaním v Centrálnom registri exekúcií bolo preukázané vedenie celkovo 13 exekúcií, v ktorých obžalovaná vystupuje na strane povinnej, poverenia na vykonanie exekúcie boli udelené za obdobie od roku 2007 do roku 2016, predmetom exekúcií je vymáhanie peňažných plnení od 187,- eur do 5.423,- eur.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina zo dňa 15. 6. 2017 bola obžalovaná evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie od 13. 8. 2012, pričom evidencia trvala ku dňu podania správy, za rok 2017 bola poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a prídavku na dieťa.

Podľa zápisnice (na č. I. 217 - 218) predmetom dobrovoľnej dražby boli nehnuteľnosti vo vlastníctve E. S.D., ku ktorým bolo zriadené záložné právo na zabezpečenie pohľadávok vzniknutých na základe vyššie opísaných úverových zmlúv. Podľa rozvrhu výťažku z dražby tento nepostačuje ani na úplné uspokojenie pohľadávky navrhovateľa dražby Dobson Limit s. r. o. Notárskou zápisnicou spísanou v kancelárii Z.. L. E., sp. zn. N 32/2017 bol osvedčený priebeh dobrovoľnej dražby k označeným nehnuteľnostiam.

Obžalovaná ako strana predložila súdu listinné dôkazy a to zápisnicu o podaní trestného oznámenia spísanú dňa 21. 11. 2019 pre podozrenie, že jej bývalý manžel F. S. sa dopúšťa voči nej trestného činu krivého obvinenia, vymýšľa si jej rôzne konania a podáva o nich trestné oznámenia. V obdobnom duchu vyznieva aj zápisnica o výsluchu obžalovanej vo veci, v ktorej bola vypovedať ako podozrivá zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania.

Podľa správy o povesti z miesta trvalého bydliska obžalovaná je prihlásená k trvalému pobytu na adrese Š. XXX/XX, N., je rozvedená, na rodičovskej dovolenke a má tri maloleté deti. Žije v rodičovskom dome spolu s matkou a súrodencami. Správanie menovanej nebolo v minulosti prejednávané komisiou na ochranu verejného poriadku. Starosta obce evidoval ústne sťažnosti od obyvateľov obce na osobu, ktorá prebývala v ich domácnosti a vykonávala prostitúciu. Cez sociálnu sieť bola obec upozornená, že osoba (označená ako „S.... D, obec N.) vykonáva praktiky ohľadom požíčavania si peňazí a následného nevráťania.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/27/2016 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 27. 9. 2016, právoplatným toho istého dňa bola obžalovaná uznaná vinnou zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zákona na skutkovom základe opísanom vo výroku rozsudku a odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 3 roky.

V registri trestov obžalovaná má doposiaľ dva záznamy o odsúdení za trestnú činnosť podvodu, z toho jeden je takej povahy, že sa na obžalovanú hľadí ako na neodsúdenú. Naposledy bola odsúdená vyššie označeným rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín pod sp. zn. 2T/27/2016.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal, má znaky pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2, 3 písm. d/ Tr. zákona (s použitím § 139 ods. 1 písm. e/ a § 127 ods. 3 Tr. zákona) a z vykonaných dôkazov mal súd taktiež preukázané, že prejednávaný skutok spáchala obžalovaná.

Zadováženými listinnými dôkazmi a to úverovou zmluvou zo dňa 8. 8. 2016 v spojení s jej dodatkami mal súd spoľahlivo preukázané, že poškodená najskôr dňa 8. 8. 2016 uzavrela so spoločnosťou ALTERING zmluvu o úvere, následne v dňoch 5. 9. 2016 a 19. 9. 2016 dodatky k nej, na základe ktorých jej bol poskytnutý úver v celkovom objeme 14.000,- eur (uvedená suma je výsledkom postupného navyšovania úverovej istiny v sume 3.500,- eur, 4.500,- eur a 6.000,- eur). Úverové prostriedky boli v prípade týchto zmluvných vzťahov poukávané vždy na účet vo vlastníctve K. S.É. (v tom čase nepľnoletej osoby), pričom podľa správy peňažného ústavu dispozičné oprávnenie prislúchalo obžalovanej ako zákonnej zástupkyňi K. S.. Úverovou zmluvou zo dňa 4. 10. 2016 mal súd preukázané, že poškodená dňa 4. 10. 2016 uzavrela so spoločnosťou Dobson Limit zmluvu o úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver v celkovej sume 25.000,- eur, pričom podľa zmluvných podmienok časť úverových prostriedkov v sume 14.000,- eur bola poukávaná v prospech účtu spoločnosti ALTERING (inými slovami v poradí druhým úverom bol vyplatený predchádzajúci úver veriteľovi ALTERING), zostávajúca časť úveru v sume 11.000,- eur bola poukávaná v prospech účtu poškodenej E. S.. Uvedený účet bol podľa správy peňažného ústavu vytvorený v deň uzavretia úverovej zmluvy, t. j. 4. 10. 2016 a dispozičné oprávnenie k nemu mala obžalovaná. Úverovou zmluvou zo dňa 4. 10. 2016 bola dohodnutá lehota splatnosti úveru v trvaní jeden mesiac. Zmluvami o zriadení záložného práva je preukázané, že na zabezpečenie pohľadávok vyplývajúcich z vyššie uvedených úverových zmlúv bolo zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam vrátane rodinného domu č. XXX I. O.G. vo výlučnom vlastníctve poškodenej. Úverové prostriedky boli v prípade týchto zmluvných vzťahov (zmluvy zo dňa 8. 8. 2016 a jej dodatkov) poukávané vždy na účet vo vlastníctve K. S. (v tom čase nepľnoletej osoby), pričom podľa správy peňažného ústavu dispozičné oprávnenie prislúchalo obžalovanej ako zákonnej zástupkyňi K. S.. Obžalovaná vyššie uvedené skutkové zistenia nenamietala, aj z jej výpovede vyplynulo, že poškodená opakovane brala úvery a založila svoju nehnuteľnosť. Obžalovaná vo svojej výpovedi pripustila, že časť poskytnutých úverových prostriedkov použila pre vlastnú potrebu, o čom napokon svedčí aj výpis z účtu (na ktorý boli poukávané prostriedky). Z výpovede poškodenej mal súd preukázané, že obžalovaná ju požiadala o poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 2.000,- eur predstierajúc, že ich potrebuje na poplatky za vybavenie pozostalosti a za tým účelom požiadala poškodenú, aby uvedené peniaze získala prostredníctvom úverovej zmluvy uzavretej na meno poškodenej ako dlžníka. Poškodená potvrdila, že v prípade prvej zmluvy mala vedomosť o tom, že berie úver na seba v sume 2.000,- eur a založí nehnuteľnosť, pri podpise zmluvy sa spoliehala na obžalovanú, ktorá ju ubezpečila, že zmluva je v poriadku. Z výpovede poškodenej mal súd tiež preukázané, že všetky ďalšie písomnosti podpísala výlučne z dôvodu ubezpečenia obžalovanou, že písomnosťami sa rieši len otázka znižovania úrokov z úverovej zmluvy. Poškodená priznala, že zmluvy, ktoré podpisovala, si riadne neprečítala, v tomto smere sa spoľahla na obžalovanú, poškodená nevedela, že v prípade prvej zmluvy jej bol poskytnutý úver až v sume 3.500,- eur, že podpisovaním dodatkov sa v skutočnosti navyšovala úverová istina a že v prípade poslednej zmluvy sa zaväzuje vyplatiť úver 25.000,- eur do jedného mesiaca a zároveň sa zriaďuje záložné právo k jej nehnuteľnostiam. Podľa výpovede poškodenej na základe ich dohody len obžalovaná mala zaplatiť úver z prvej zmluvy a to do jedného mesiaca. Súď nemal dôvod neveriť výpovedi poškodenej (o vyplatení úveru obžalovanou), pretože v tomto smere je podporená výpoveďou svedka H.. Menovaný pri konfrontácii s poškodenou dňa 27. 4. 2018 potvrdil, že obžalovaná za jeho prítomnosti povedala, že úver sa vyplatí z dedičstva po zosnulom, čo pre ňu nebude problém, z reči obžalovanej pochopil, že úver splatí ona.

Podstata podvodného konania obžalovanej spočíva v tom, že predstierala pred poškodenou, že splatí úver, hoci si musela byť vedomá, že jej nepriaznivá finančná situácia neumožňuje splatiť úver a pri ďalších zmluvných vzťahoch zavádzala, že ide o znižovanie úroku z úveru, čo bolo v rozpore s realitou, keďže úver sa navýšil až na 25.000,- eur. Vo svetle všetkých okolností prípadu je zrejmé, že jedinou osobou, ktorá mala a mohla mať záujem na získaní predmetných úverov, bola obžalovaná. Uvedenému záveru nasvedčuje zistenie, že bola to práve obžalovaná, ktorá požiadala poškodenú o získanie peňazí prostredníctvom úverov, v prípade ktorých zmluvnou stranou na pozícii dlžníka bola poškodená a bola aktívna pri zabezpečení veriteľa poskytujúce úver, tiež prisľub obžalovanej, že úver splatí ona a tiež zistenie, že úverové prostriedky boli v skutočnosti poukávané v prospech obžalovanej, či už na účet jej nepľnoletého syna (ku ktorému mala dispozičné oprávnenie), resp. peňažné prostriedky získala od poškodenej bezprostredne po ich výbere z účtu poškodenej, ku ktorému mala tiež dispozičné

oprávnenie. Na druhej strane nie je daný žiadny rozumný dôvod pre tvrdenie, že bola to poškodená, ktorá mala záujem získať úver a splácať ho. Tvrdenie obžalovanej, že poškodená mala splácať úver, nemá oporu nielen vo vykonanom dokazovaní, ale je aj v rozpore so zásadami logického úsudku. Je predsa nelogické, aby poškodená, ktorá žiadnym spôsobom neparticipovala na čerpaní úverových prostriedkov, chcela splácať úver. Už len nastavené zmluvné podmienky spočívajúce v povinnosti poškodenej zaplatiť 25.000,- eur do jedného mesiaca svedčia o tom, že poškodená ako poberateľka starobného dôchodku nebola a nemohla byť schopná ich dodržať, obzvlášť v situácii, keď nad ňou visela reálna hrozba straty vlastníckeho práva k rodinnému domu založeného na zabezpečenie úveru v prípade jeho nesplácania, čím by sa poškodená pripravila „o strechu nad hlavou“. Navyiac sama bola zaťažovaná dlhmi z iných záväzkových vzťahov, čo len podporuje záver súdu, že s úverom ako takým, jeho čerpaním a splácaním poškodená nemala nič spoločné.

Nepochybne platí zásada, že každý má pri ochrane svojho vlastníckeho práva postupovať s náležitou opatrnosťou. Poškodená pri podpísaní jednotlivých zmlúv sa v plnom rozsahu v duchu tejto zásady neriadila, pretože sama sa riadne nepresvedčila pred podpisom zmlúv, aký je ich obsah. Konanie poškodenej, ktorá pristúpila k uzavretiu úverových zmlúv a nadväzujúcich zmlúv o zriadení záložného práva, je možné vysvetliť až takmer bezhraničnou dôverou, ktorú prechovávala poškodená ku obžalovanej. Poškodená dôverujúc obžalovanej si preverila „výhodnosť“ predmetných zmlúv práve prostredníctvom obžalovanej, ktorá ich odobrila. Poškodená tak verila, že ďalšie zmluvné úpravy súvisia so znižovaním úrokov. Najvýstižnejšie vyjadruje vzťah medzi obžalovanou a poškodenu výpoveď svedka H., ktorý o skutkových okolnostiach podpisu zmlúv doslova povedal: „Pani E. nemala nikdy otázky, vždy sa pozrela na pani O., tá jej kývla a podpísalo sa. Presne takisto prebiehali aj ďalšie stretnutia.“ Obžalovaná zneužila dôverčivosť a ochotu poškodenej pomôcť a dopustila sa vyššie opísaného konania sledujúc zisťný motív.

Za uvedenie do omylu je možné považovať aj konanie páchatel'a, ktorý k tomu, aby sa obohatil, vytvoril situáciu zámerne vyvolávajúcu u poškodeného pocit dôvery, ktorú potom páchatel' zneužil napr. tým, že neinformoval poškodenú o podstatných okolnostiach určitej majetkovej dispozície, pokiaľ pod vplyvom dôverčivosti vyvolanej páchatel'om a pri neznalosti zámeru páchatel'a mu poškodený umožnil alebo sám uskutočnil transakciu na úkor vlastného majetku. To platí najmä za situácie, ak je poškodený vyššieho veku či psychicky alebo mentálne oslabený a na rozdiel od páchatel'a neskúsený v danom odbore alebo z iného dôvodu neschopný domyslieť dôsledky svojho konania (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 27. 2. 2018, sp. zn. 8Tdo/97/2018). Uvedené závery označeného rozhodnutia sú v plnom rozsahu použiteľné na súdený prípad.

Z výpovede svedkov Š. a H. vyplynulo, že poškodená bola riadne oboznámená s podmienkami úverových zmlúv, ako aj s prípadnými následkami nesplácania úveru. V súvislosti s obsahom ich výpovede je prirodzené, že budú vypovedať spôsobom, podľa ktorého si všetky povinnosti v súvislosti s uzavretím zmluvy ako zástupca veriteľa, resp. sprostredkovateľ obchodu riadne splnili. Je však potrebné uviesť, že zo strany veriteľa nemohla byť náležitým spôsobom pred uzavretím zmluvy overená schopnosť poškodenej splácať úver, najmä posledný v sume 25.000,- eur pri zohľadnení jej starobného dôchodku ako jediného príjmu a súčasne zmluvnej povinnosti vyplatiť úver do jedného mesiaca, čo bolo v prípade poškodenej nemožné. Uvedená skutočnosť má nie nepodstatný význam na posúdenie dôveryhodnosti výpovedí uvedených svedkov.

Obhajoba obžalovanej je postavená na tvrdení, že poškodená od začiatku vedela o nepriaznivej finančnej situácii obžalovanej, napriek tomu sa rozhodla jej pomôcť. Poškodená priznala, že obžalovanej zasielala peňažné prostriedky v období pred aj po uzavretí zmlúv a v tomto smere vysvetlenie poškodenej, že obžalovanej chcela pomôcť je presvedčivé a zodpovedá významu hodnôt, na ktorých je staršia generácia vychovaná. U osôb vyššieho veku je prítomná vyššia miera ochoty pomôcť druhým ľuďom, s ktorou nie je spojený žiadny zisťný motív. Skutočnosť, že poškodená takto pomáhala poškodenej, však neznamená, že mala vedomosť o jej skutočnej finančnej situácii, dlhoch, exekúciách. Je len ťažko predstaviteľné, že poškodená poznajúc výraznú nepriaznivú finančnú situáciu obžalovanej, by sa rozhodla jej pomôcť prijatím záväzku splatiť úver, ktorého výška niekoľkonásobne prevyšuje zárobkové a majetkové možnosti poškodenej. Z dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že nebolo v schopnostiach obžalovanej už v čase vzniku, resp. splatnosti záväzku splniť si záväzok smerujúci k vráteniu peňažných prostriedkov. Uvedenú skutočnosť mal súd preukázanú čiastočne výpoveďou obžalovanej, ktorá priznala nedostatok peňažných prostriedkov v rozhodnom

období, ako aj listinnými dôkazmi, z ktorých vyplýva, že bola zaťažená viacerými exekúciami. Podvodný úmysel je tiež daný tým, že po uzavretí zmlúv poškodenou sa ani nezaujímal o splácanie úveru a dokonca nabádala poškodenú, aby nepreberala písomnosti v čase dražby nehnuteľnosti predstierajúc, že ide len o omyl a všetko sa dá do poriadku.

Niet pochyb o tom, že obžalovaná v čase vzniku, resp. splatnosti záväzku splácať úver nedisponovala príjmom relevantným pre uspokojenie nároku veriteľa, naopak bola zaťažená exekúciami a nesplatenými dlhmi, preto si musela byť vedomá toho, že svoj záväzok vrátiť veriteľovi peniaze nesplní. Tým poškodenú uviedla do omylu v úmysle seba obohatiť, keďže po uzavretí úverových zmlúv vylákala od poškodenej poskytnuté úverové peňažné prostriedky. Tvrdenie obžalovanej, že časť z takto získaných prostriedkov vyplatila poškodenej, nebolo podporené žiadnym dôkazom.

Obžalovaná konala v priamom úmysle, pretože vyššie uvedeným spôsobom chcela porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana vlastníckeho práva.

Z vyššie uvedených skutkových zistení tak vyplýva, že vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby spáchala obžalovaná. Z týchto dôkazov potom možno vyvodiť len jediný záver o tom, že skutok spáchala obžalovaná a vylúčiť tým možnosť prijatia iného záveru.

V prejednávanej veci sa obžalovaná dopustila pokračovacieho trestného činu, pretože všetky čiastkové útoky spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť a to jednotiaci zámer obžalovanej spáchať uvedený trestný čin. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa preto posudzuje ako jeden trestný čin (§ 122 ods. 10 Tr. zákona). Prejednávaným skutkom obžalovaná spôsobil väčšiu škodu (25.000,- eur) a skutok spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku. Súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaná mala vedomosť o veku poškodenej v čase spáchania skutku, poškodená bola nielen jej svokrou, teda matkou manžela obžalovanej, ale navyše boli v častom osobnom kontakte, navštevovali sa. Obžalovaná tak vedela, že poškodená je osobou vyššieho veku a túto okolnosť subjektívne spájala s menším odporom poškodenej, vedomosť obžalovanej o veku a dôverčivosti poškodenej minimálne podporilo (ak nezakladalo) rozhodnutie obžalovanej spáchať trestný čin.

Z vyššie uvedených dôvodov súd uznal obžalovanú vinnou zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2, 3 písm. d/ Tr. zákona (s použitím § 139 ods. 1 písm. e/ a § 127 ods. 3 Tr. zákona).

Súd odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedkyne S. S., notárky JUDr. Viery Hamorskej, znalca za účelom vyšetrenia duševného stavu a overenia hodnovernosti poškodenej a zadovážením zápisnice o pojednávaní vo veci rozvodu obžalovanej a jej bývalého manžela F. S., pretože ide o dôkazy nepodstatné pre rozhodnutie súdu, resp. navrhovanými dôkazmi sa majú preukázať skutočnosti, ktoré je možné zistiť z iných vykonaných dôkazov. Súd nemal pochybnosti o tom, že bola to obžalovaná, v prospech ktorej boli poukázané peňažné prostriedky, keďže mala prístup k účtu jej syna, resp. poškodenej, na ktorý boli poukázané, resp. ich poškodená odovzdala obžalovanej bezprostredne po ich výbere. V nadväznosti na uvedené zistenia nie je podstatné pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti, identifikácia páchatel'a alebo určenie výšky škody, aká bola následná dispozícia s peňažnými prostriedkami takto získanými obžalovanou. Z uvedeného dôvodu súd odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedkyne O. S.. Dôkazný návrh smerujúci k vyšetreniu duševného stavu poškodenej sa neopiera o žiadne konkrétne skutkové zistenie majúce základ v zadováženom dôkaze. Z obsahu spisu nevyplýva žiadna dôvodná pochybnosť o tom, že u poškodenej, ktorej výpoveď je pre rozhodnutie obzvlášť dôležitá, mohla byť podstatne znížená schopnosť správne vnímať alebo vypovedať. Závažná pochybnosť, či u menovanej nie je podstatne znížená schopnosť správne vnímať alebo vypovedať sa neopiera o žiadne skutkové zistenia, pričom takéto skutkové zistenia nevyplývajú ani z obsahu spisu. Účelom vyšetrenia duševného stavu svedka je posúdiť, či svedok má byť vypočutý, prípadne zaobstarať podklad na hodnotenie jeho výpovede. Zo spisového materiálu vyplýva, že poškodená bola v trestnom konaní viackrát vypočutá. Z obsahu jej výpovede však nemožno vyvodiť, že je splnená podmienka vyjadrená v ust. § 150 Tr. poriadku a síce, že vznikli závažné pochybnosti o tom, že u tejto svedkyne bola podstatne znížená schopnosť správne vnímať, alebo vypovedať. Navyše uvedený dôkazný návrh sa javí ako neaktuálny vzhľadom

na úmrtie menovanej. Je nadbytočné vypočúvať pracovníčku notárskeho úradu, pretože jej úlohou je len osvedčovať pravosť podpisu, t. j. či osoba stotožnená na základe dokladu totožnosti podpísala pred notárom konkrétnu písomnosť. Táto skutočnosť je preukázaná už vykonanými dôkazmi. Zadováženie zápisnice o pojednávaní vo veci rozvodu manželstva obžalovanej a jej bývalého manžela, nemá žiadnu vecnú súvislosť s prebiehajúcim konaním. Obžalovaná sa uvedeným dôkazom snaží preukázať, že ide o pomstu zo strany bývalého manžela voči nej, ktorý sa ju snaží dostať do väzenia. Súd však pripomína, že trestné oznámenia podala poškodená, nie F. S., pričom v trestnom oznámení poškodená uviedla, že deň pred jeho podaním sa dozvedela od svojho brata, že sa jej dom predáva, čo mohlo byť popri ďalších skutočnostiach spúšťačom pre podanie trestného oznámenia. Zistený skutkový stav vyplývajúci z doposiaľ vykonaných dôkazov umožňuje prijať rozhodnutie súdu o podanej obžalobe.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd nezistil u obžalovanej žiadnu poľahčujúcu, bola zistená jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, t. j. obžalovaná pred spáchaním prejednávaneho skutku bola právoplatne odsúdená za inú trestnú činnosť. Obžalovaná sa pred spáchaním prejednávaneho skutku dopustila trestného činu kvalifikovaného ako zločin (zločin podvodu), stíhaný skutok je taktiež zločinom, ide teda o opätovné spáchanie zločinu obžalovanou, preto je namieste použitie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona, v takom prípade sa nepoužije ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona. Dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu (3 roky až 10 rokov) sa zvyšuje o 1-icu z 3 rokov na 6 rokov a 6 mesiacov. Vzhľadom na osobu obžalovanej a jej sklony k protiprávnemu konaniu najmä majetkového charakteru (u obžalovanej ide o špeciálneho recidivistu vo vzťahu trestnému činu podvodu), spáchanie skutku v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia za rovnakú trestnú činnosť), iný druh trestu ako nepodmiennečný trest odňatia slobody neprichádza do úvahy. Len tento druh trestu naplní jeho účel z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie. Je zrejmé, že predchádzajúce odsúdenia obžalovanej nemali požadovaný výchovný účinok vo vzťahu k jej osobe, neodradili obžalovanú od opätovného spáchania zločinu podvodu dokonca na osobe vyššieho veku ako chránenej osobe, z uvedeného dôvodu jej súd vymeral trest odňatia slobody na 7 rokov a 6 mesiacov. Pri riešení otázky, či sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo vzťahu k odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu dolný Kubín sp. zn. 2T/27/2016 alebo samostatného trestu, je podstatný dátum spáchania posledného čiastkového útoku, ktorý je určujúci pre ustálenie dátumu spáchania skutku. Keďže obžalovaná spáchala posledný čiastkový útok v októbri 2016 (kedy presvedčila poškodenú na uzavretie úverovej zmluvy pod zámienkou zníženia úrokov), teda po vyhlásení a právoplatnosti skoršieho odsudzujúceho rozhodnutia, súd jej uložil samostatný trest odňatia slobody.

Súd zaradil obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebola vo výkone trestu za iný úmyselný trestný čin.

V prípade poškodenej E. S., ktorá zomrela v priebehu trestného konania, je zrejmé, že menovaná si uplatnila nárok na náhradu škody riadne a včas. Keďže v čase rozhodovania súd nemal preukázané, kto je právnym nástupcom po uvedenej poškodenej, t. j. kto je preberateľom jej pohľadávky titulom náhrady škody, tak odkázal dedičov poškodenej E. S. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného
obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka,
príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,
ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.